

בעניין: מר (ת.ז. מס' 9) יוסף ()
מבית לחם

ע"י ב"כ עוה"ד מואייד מיעארי ו/או ת. ג'בארין
שמענס להמצאת כתבי בי-דין הינו
רח' אל-זהראא' 2, ת.ד. 1634, ירושלים
טל': 02-6262638, פקס': 02-6289109

התובע

- נגד -

מדינת ישראל
מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

שניהם ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים

הנתבעים

גהות התביעה: נזיקית.
זכום התביעה: 56,000 ש"ח.

כ ת ב ה ת ב י ע ה

1. התובע בתביעה דנן יהיה מיוצג על-ידי ב"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתו להמצאת כתבי בי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

הצדדים:

3. התובע 1 והינו תושב בית לחם, נשוי ואב לילדים, ובנוועדים הרלוונטיים לאירועים נשוא התיק הוא עבד במסגרת חב' "אלבושרא" לתיירות כמנהל מכירות וכמדריך קבוצות תיירותיות הנוסעות לצורך ביצוע מצוות "אלעומרה" ו- "אלחאג" בסעודיה.
4. הנתבעת 1 (להלן הנתבעת), מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפקחת ו/או בעלת השליטה ו/או המפעילה ו/או הממונה על יציאת תושבי שטחים אל מחוץ לתחומי מדינת ישראל ושטח הרש"פ דרך גשר אלנבי.
5. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותם כוחות בטחון ו/או שוטרי מג"ב ו/או שוטרים בכחול ו/או אנשי ביטחון אחרים הפועלים מטעם הנתבעת, בין היתר, הנתבע 2 והמוצבים בגשר אלנבי, תראה כמיוחסת לנתבעת מכח תורת האורגניות ו/או האחריות השילוחית ו/או מכח יחסי עבודה ו/או מכח ההיתר שנתנו הנתבעים למעשיהם של אותם כוחות בטחון ו/או מכח אישורם למעשים אלה.

תולדות המקרה:

6. עניינה של התביעה דנן הינו הגבלה בלתי חוקית של יציאת התובע אל מחוץ לתחומי מדינת ישראל דרך גשר אלנבי, זאת לאחר שהיא אושרה ע"י גורמי הנתבעים.
7. בהתאם לנוהל אשר גובש ע"י רשויות הנתבעים הידוע בשם "נוהל הטיפול בבקשות פלסטינים ליציאה לחו"ל", פלסטיני המתגורר בגדה המערבית ומבקש לברר האם יציאתו לחו"ל נמנעת מטעמים ביטחוניים יכול לפנות למת"ק הגזרתי ולמלא בקשה לבירור קיומה של מניעה ליציאתו לחו"ל.
8. מטרתו של הנוהל היא ליצור וודאות ולאפשר לפלסטיני לברר מראש האם קיימת מניעה ליציאתו לחו"ל. כל זאת כדי לתקן את המצב שהתקיים בעבר ובו רק עם ההגעה לגשר נמסר לפלסטיני כי הוא מנוע יציאה, באופן שאילץ אותו לשוב כלעומת שבא, על מזוודותיו, וללא התחשבות בתכנוניו ובהוצאות הכספיות שנגרמו לו.

9. ביום 8/7/09 ניסה התובע לצאת את גשר אלנבי אך הנתבעים מנעו את יציאתו. בו ביום, הגיע התובע למת"ק בית לחם וביקש להגיש השגה בהתאם לנוהל. קצין בשם "ראוי" מסר לתובע שאין מניעה ליציאתו לחו"ל. לאחר התערבות טלפונית של נציגת המוקד להגנת הפרט, אף נמסר לתובע אישור בכתב על כך.

רצ"ב העתק האישור הנ"ל רצ"ב כנספח א'.

10. למחרת, ביום 9/7/09, הגיע התובע שוב לגשר אלנבי אך להפתעתו, גם הפעם סירבו להתיר את יציאתו לירדן, על אף האישור שלעיל.

11. עקב ובגין כך, פנה המוקד להגנת הפרט אל המינהל האזרחי ביום 28/7/09 והתלונן בפניו על אשר ארע לתובע, ולפלסטיני נוסף שנתקל בארוע דומה.

העתק התלונה רצ"ב כנספח ב'.

12. תזכורת לפנייה שלעיל נשלחה ביום 18/8/09.

העתק התזכורת רצ"ב כנספח ג'.

13. לאור ריבוי המקרים שבהם נמנעו תושבים פלסטינים מהגדה לצאת לירדן למרות שיציאתם אושרה מראש, הגישו המוקד להגנת הפרט ביום 6/9/09 השגה למנהל האזרחי המתייחסת למקרים ספציפיים, לרבות מקרהו של התובע.

העתק הפנייה הנ"ל רצ"ב כנספח ד'.

14. ביום 13/9/09 ניתנה תשובת המנהל האזרחי ולפיה אין מניעה ביטחונית ליציאת התובע לירדן וכי סירובו במועד שלעיל הייתה בטעות. הנ"ל הוסיפו, כי הטעות תוקנה וכעת אין מניעה שהתובע יממש את זכותו ליציאה לחו"ל.

העתק התשובה שלעיל רצ"ב כנספח ה'.

15. יצויין, כי יציאתו של התובע הותרה בעבר מס' פעמים, אך גם נאסרה מס' פעמים מבלי ליתן לו הסבר כלשהו. התובע היה, במשך שנים, קורבן ליחס בלתי ראוי ואף רשלני מצד הנתבעים וגופיהם השונים, אשר הגבילו את יציאתו לחו"ל שלא כדין.

16. חשוב להזכיר כאן, כי באחד המקרים ביקש התובע, באמצעות המוקד להגנת הפרט, לאשר את יציאתו לירדן לצורך ביצוע מצוות אלחאג', ולאחר שלא ניתנה תשובה כלשהי מטעם רשויות הנתבעים, הוא פנה, ביחד עם עותרים נוספים, לבית המשפט העליון בעתירה מתאימה ואשר במהלכה הודיעה הנתבעת כי אין מניעה ביטחונית ליציאתו לחו"ל!!

העתק הפנייה הנ"ל רצ"ב כנספח ו'.

העתק התזכורת הנ"ל רצ"ב כנספח ז'.

העתק העתירה רצ"ב כנספח ח'.

העתק ההודעה הנ"ל רצ"ב כנספח ט'.

העתק הודעת העותרים רצ"ב כנספח י', וכן העתק פסק דינו של בית המשפט העליון רצ"ב כנספח יא'.

17. מהאמור לעיל עולה, כי מניעת יציאתו של התובע הייתה בלתי מוצדקת ובלתי חוקית בעליל, וכי היא נבעה מרשלנות ו/או משיקולים זרים ולא ענייניים, תוך שהם פוגעים בזכויותיו המוגנות ע"פי חוק.

נטל הראייה:

18. התובע יקדים ויטען, כי לא הייתה לו ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו למחדלים אשר הביאו לידי נזקיו, וכי נזקיו נגרמו ע"י דבר שלנתבעים ו/או מה מהם ו/או מי מטעמם הייתה שליטה מלאה עליו וכי התאונה מתיישבת יותר עם המסקנה

כי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

19. על כן, יטען התובע כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים, שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שיחויבו עליה.

20. לחילופין יטען התובע, כי מאחר והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין נשוא התביעה דן ו/או הנסיבות המדויקות שגרמו למחדלים ו/או המעשים שלעיל נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידיעת ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לתובע ו/או למי מטעמו, ומאחר שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובע, הרי שבשל האמור לעיל, יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובע, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה, "נזק ראייתי" בכל הקשור להוכחת תביעתו של התובע כנדרש, וכי אי לכך ראוי להפוך את "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

21. מאותה סיבה ממש, התובע שומר לעצמו הזכות להעלות טענות נוספות ו/או חלופיות ו/או מצטברות ו/או משלימות בעתיד, ככל שיגיעו לידי פרטים ו/או עובדות ו/או מסמכים נוספים.

אחריות הנתבעים:

22. הנתבעים אחראים למאורע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או פזיזות ו/או קלות דעת ו/או הפרת חובה חקוקה שלהם ו/או של שלוחיהם ו/או של מי מטעמם המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים הנטענים בהשלמה ו/או במצטבר ו/או לחילופין:

- א. מנעו את יציאתו של התובע שלא כדין וללא כל סיבה מוצדקת;
- ב. הפרת הוראות ו/או הנחיות פנימיות;
- ג. רשלנות בטיפול בעניינו של התובע;
- ד. הצגת מצג שווא, תרמית והטעיה;
- ה. הפרת הבטחה שלטונית;
- ו. לא פיקחו ו/או לא פיקחו כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של רשויותיהם בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום המאורע בפרט.
- ז. לא מילאו את חובותיהם ו/או את ייעודיהם על פי הדין ולדאוג לביטחון וזכויות תושבי האיזור והתובע בכללם.
- ח. לא צפו, למרות שהיו אמורים לצפות, את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע ואף על פי כן לא עשו כלום ו/או לא עשו מספיק למניעת התרחשות האירוע ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.
- ט. הפנו לטיפול במאורע צוות בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.
- י. לא דאגו להבהיר את ההוראות הרלוונטיות לגורמים הרלוונטיים;
- יא. לא דאגו להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום ההוראות הרלוונטיות ו/או פיקחו והדריכו שלא כראוי את ההוראות;
- יב. לא עשו את כל שביכולתם ו/או כל שהיה עליהם לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את המאורע ונזקיו ו/או פעלו בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמו לב ו/או לא השגיחו על האנשים המסורים לאחריותה.
- יג. פעלו לא כפי שגורם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע את קרות המאורע.
- יד. נהגו בניגוד לכללים ולהנחיות והפרו חובה שבחוק.
- טו. פגיעה בזכויות יסוד של התובע, בין היתר, המוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וחוק יסוד: חופש העיסוק. בפרט, פגיעה בזכות התובע לחופש תנועה.

נזקי התובע:

23. עקב ובגין ההתנהלות המתוארת לעיל, נגרמה לתובע עגמת נפש קשה בגין "כליאתו" שלא כדין ובניגוד להבטחה שלטונית שקיבל, והכל ללא שהיה לכך כל סיבה מוצדקת.

24. התובע, משך תקופה ארוכה נמנע, שלא כדין, מלצאת לירדן, ובכך פגעו, בין היתר, בזכותו לחופש תנועה וחופש עיסוק.

25. התובע הרגיש, במהלך התקופה הנ"ל, חסר אונים, מושפל וחסר זכויות, וכן הרגיש כלוא על לא עוול בכפו ומבלי שהיו לכך סיבות מוצדקות.

26. להלן פירוט הנזקים אשר נגרמו לתובע:

1,000 ש"ח	הוצאות נסיעה לגשר אלנבי ובחזרה
5,000 ש"ח	הוצאות טיפול שונות ונסיעות
50,000 ש"ח	עגמת נפש
=====	
56,000 ש"ח	

סיום:

27. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דן, בהתחשב בגובה סכום התביעה וכן המקום שבשלו אירע המעשה ואו המחדל.

28. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט בסעיף 26 לעיל, וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום המאורע ועד ליום התשלום בפועל.

מואינד מיעארי, עו"ד
ב"כ התובע

ירושלים, היום ____ בחודש יולי 2010.